

UOHSX00FY3AE

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0023/2022/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-10815/2022/161

Brno 4. 4. 2022

V řízení o rozkladu ze dne 16. 2. 2022 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **Ředitelství silnic a dálnic ČR**, IČO 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0443/2021/VZ, č. j. ÚOHS-03746/2022/524 ze dne 1. 2. 2022, vydanému ve správním řízení sp. zn. ÚOHS-S0443/2021/VZ zahájeném dne 4. 10. 2021 na návrh navrhovatele –
- **GLOBAL ASSISTANCE a.s.**, IČO 27181898, se sídlem Dopraváků 749/3, 184 00 Praha 8, ve správním řízení zastoupena JUDr. Miroslavem Uřičařem, advokátem, ev. č. ČAK 19870, LEGALITÉ advokátní kancelář s.r.o., se sídlem Václavská 316/12, 120 00 Praha 2, a ve správním řízení sp. zn. ÚOHS-S0453/2021/VZ zahájeném dne 11. 10. 2021 na návrh navrhovatele –
- **Europ Assistance s.r.o.**, IČO 25287851, se sídlem Na Pankráci 1658/121, 140 00 Praha 4, ve správním řízení zastoupena JUDr. Ladislavem Vostárkem, advokátem, ev. č. ČAK 05018, se sídlem Mickiewiczova 242/17, 160 00 Praha 6,

která byla dne 10. 12. 2021 spojena do společného správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0443/2021/VZ, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Centrální dispečink odtahů**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne

15. 6. 2021 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 18. 6. 2021 pod ev. č. zakázky Z2021-021657 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 18. 6. 2021 pod ev. č. 2021/S 117-306598,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0443/2021/VZ, č. j. ÚOHS-03746/2022/524 ze dne 1. 2. 2022

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jako „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**zákon**“¹), k doзору nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, obdržel dne 4. 10. 2021 návrh (dále jako „**návrh**“) navrhovatele – GLOBAL ASSISTANCE a.s., IČO 27181898, se sídlem Dopraváků 749/3, 184 00 Praha 8, ve správním řízení zastoupena JUDr. Miroslavem Uřičařem, advokátem, ev. č. ČAK 19870, LEGALITÉ advokátní kancelář s.r.o., se sídlem Václavská 316/12, 120 00 Praha 2, zastoupení ověřeno na základě plné moci ze dne 27. 9. 2021 (dále jako „**navrhovatel 1**“) – z téhož dne na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČO 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4 (dále jako „**zadavatel**“) – učiněných při zadávání veřejné zakázky „Centrální dispečink odtahů“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 15. 6. 2021 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 18. 6. 2021 pod ev. č. zakázky Z2021-021657 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 18. 6. 2021 pod ev. č. 2021/S 117-306598 (dále jako „**veřejná zakázka**“).
2. Dle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**správní řád**“) došlo dne 4. 10. 2021, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele 1, k zahájení správního řízení ve věci přezkumu úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0443/2021/VZ.

---

¹ Pozn.: Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 56 odst. 1 zákona v návaznosti na § 273 zákona.

3. Dne 11. 10. 2021 Úřad obdržel návrh navrhovatele – Europ Assistance s.r.o., IČO 25287851, se sídlem Na Pankráci 1658/121, 140 00 Praha 4, ve správním řízení zastoupena JUDr. Ladislavem Vostárkem, advokátem, ev. č. ČAK 05018, se sídlem Mickiewiczova 242/17, 160 00 Praha 6, zastoupení ověřeno na základě plné moci ze dne 20. 12. 2021 (dále jako „**navrhovatel 2**“) – z téhož dne na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky.
4. Dle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 správního řádu došlo dne 11. 10. 2021, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele 2, k zahájení správního řízení ve věci přezkumu úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0453/2021/VZ.
5. Dne 10. 12. 2021 Úřad usnesením č. j. ÚOHS-42134/2021/524/APr z téhož dne z moci úřední dle § 140 odst. 1 správního řádu spojil správní řízení vedená pod sp. zn. ÚOHS-S0443/2021/VZ a ÚOHS-S0453/2021/VZ do společného správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0443/2021/VZ (dále jako „**správní řízení**“).

II. **Napadené rozhodnutí**

6. Dne 1. 2. 2022 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0443/2021/VZ, č. j. ÚOHS-03746/2022/524 (dále jako „**napadené rozhodnutí**“), jehož výrokem I. rozhodl o tom, že zadavatel stanovil zadávací podmínky veřejné zakázky v rozporu s § 36 odst. 1 zákona ve spojení se zásadou zákazu diskriminace zakotvenou v ustanovení § 6 odst. 2 zákona, když předmět plnění veřejné zakázky vymezil tak, že jeho součástí je podle čl. 2 zadávací dokumentace „*provádění vyprošťovacích a odtahových služeb včetně souvisejících činností a úkonů na dálnicích I. a II. třídy ve správě zadavatele, jakož i provádění služeb centrálního dispečinku odtahů (call centra)*“, čímž vymezil předmět plnění veřejné zakázky natolik široce, že v důsledku této skutečnosti došlo k bezdůvodnému omezení hospodářské soutěže, neboť někteří dodavatelé nemuseli být schopni nabídnout zadavateli všechna plnění, jež byla do předmětu zahrnuta, přestože by jinak, pokud by zadavatel umožnil podat nabídky na jednotlivá plnění (tj. provádění vyprošťovacích a odtahových služeb a provádění služeb centrálního dispečinku odtahů), nabídku podat mohli.
7. Výrokem II. napadeného rozhodnutí Úřad jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele podle § 263 odst. 3 zákona zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku. Výrokem III. napadeného rozhodnutí Úřad uložil zadavateli až do pravomocného skončení správního řízení zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení na veřejnou zakázku. Výrokem IV. napadeného rozhodnutí pak Úřad uložil zadavateli povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.
8. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že vymezení předmětu veřejné zakázky zahrnující dvě oddělitelné oblasti bez možnosti podat nabídku pouze na jednu z těchto dílčích oblastí bylo příliš široké, a tím došlo k vytvoření bezdůvodných překážek hospodářské soutěže a porušení zásady zákazu diskriminace. Úřad konstatoval, že obě části plnění byly oddělitelné a každá část mohla mít odlišný okruh dodavatelů, přičemž v daném případě nebylo prokázáno žádné technické opodstatnění, které by nutilo zadavatele poptávat obě části plnění dohromady.
9. K hlavní argumentaci zadavatele, podle níž samostatné zadání jednotlivých částí plnění není možné z důvodu nutnosti zajištění vzájemné smluvní odpovědnosti mezi dodavateli jednotlivých plnění, Úřad uvedl, že je sice možné chápat obavu zadavatele o řešení případných

sporů mezi jednotlivými dodavateli jako oprávněnou, nicméně zadavatel nemůže tyto své obavy při zadávání veřejných zakázek upřednostňovat na úkor zásad zakotvených v ustanovení § 6 zákona, k čemuž Úřad odkázal na závěry judikatury.

10. Úřad v napadeném rozhodnutí rovněž uvedl, že považuje v souladu se zásadou procesní ekonomie za nadbytečné zabývat se dalšími namítanými pochybeními zadavatele v návrzích navrhovatelů, neboť jejich šetření by nemohlo mít na konečné rozhodnutí Úřadu vliv. Bylo by proto neúčelné a nevhodné, aby se Úřad věcně zabýval všemi důvody pro uložení nápravného opatření, pokud dospěl k závěru, že alespoň jeden důvod pro uložení nápravného opatření byl dán.

III. Rozklad zadavatele

11. Dne 16. 2. 2022 obdržel Úřad proti napadenému rozhodnutí rozklad zadavatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 1. 2. 2022. Rozklad tak byl podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

12. Zadavatel v rozkladu namítá, že napadené rozhodnutí je nezákonné, nesprávné, nedostatečně odůvodněné a vymyká se rozhodovací praxi Úřadu.
13. Podle zadavatele se Úřad nedostatečně vypořádal s jeho argumentací ohledně nutnosti zajištění vzájemné smluvní odpovědnosti provozovatele centrálního dispečinku odtahů a poskytovatele vyprošťovacích a odtahových služeb (pokud by obě plnění poskytovali odlišní dodavatelé), když pouze zcela přebíral argumentaci navrhovatele 1, aniž by ji podrobil kritickému zkoumání.
14. Zadavatel dále namítá, že Úřad nesprávně posoudil skutkový stav, když dospěl k závěru, že poskytovatelé služeb dispečinku jsou odlišní od dodavatelů vyprošťovacích a odtahových služeb, aniž by řádně přihlédl k tomu, že sami navrhovatelé v sobě obě tyto činnosti kumulují a na relevantním trhu běžně poskytují.
15. Podle zadavatele rovněž došlo ze strany Úřadu k pochybení v rámci zpřístupnění obsahu spisu správního řízení, když Úřad zadavatele nevyrozuměl o doplnění vyjádření obou navrhovatelů k podkladům pro vydání napadeného rozhodnutí, která obsahovala další skutková tvrzení, a rozšířila tak okruh podkladů pro vydání napadeného rozhodnutí. Uvedená vada správního řízení mohla mít dle zadavatele vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť zadavateli nebylo umožněno relevantně se vyjádřit ke všem podkladům pro vydání napadeného rozhodnutí, přestože oba navrhovatelé tuto možnost dostali.
16. Zadavatel v rozkladu též namítá, že Úřad fakticky aprobejuje zneužití práva ze strany navrhovatelů a poskytuje jim právní ochranu, čímž nepřipustně zvýhodňuje jednoho účastníka správního řízení na úkor dalšího účastníka správního řízení – zde konkrétně oba navrhovatele na úkor zadavatele.
17. Závěrem rozkladu zadavatel uvádí, že ačkoli části napadeného rozhodnutí vytýká nepřezkoumatelnost, jeho zájmem není, aby došlo k vrácení věci prvnímu stupni, který by případně mohl rozhodnout stejným způsobem a eventuálně by jen „vylepšil“ své odůvodnění. Zadavatel tedy apeluje na předsedu Úřadu, aby procesní postup prvního stupně posoudil

komplexně a toto zachytil ve svém závazném právním názoru pro první stupeň, aby mohlo dojít k věcnému posouzení postupu zadavatele a ten mohl dále pokračovat v zadávacím řízení.

Závěr rozkladu

18. Zadavatel na základě výše uvedené argumentace navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

Vyjádření navrhovatele 2 k rozkladu zadavatele

19. Dne 24. 2. 2022 obdržel Úřad vyjádření navrhovatele 2 k rozkladu zadavatele. Navrhovatel 2 v něm uvedl, že poté, co se podrobně seznámil s obsahem rozkladu, neshledal žádné relevantní argumenty zadavatele, které by mohly závěry Úřadu uvedené v napadeném rozhodnutí jakkoli zpochybnit. Navrhovatel 2 tak považuje napadené rozhodnutí za zákonné, správné a souladné s ustálenou rozhodovací praxí.
20. Navrhovatel 2 ve svém vyjádření shrnul, že zadavatel pochybil, když vymezil předmět veřejné zakázky příliš široce a nerozdělil veřejnou zakázku na dvě části. Důsledkem tohoto došlo k diskriminaci některých dodavatelů a bezdůvodnému omezení hospodářské soutěže. Vzhledem k závažnosti popsaných vad Úřad správně rozhodl o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku, přičemž své závěry řádně a přesvědčivě odůvodnil.
21. Navrhovatel 2 proto závěrem svého vyjádření navrhl, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí v celém rozsahu potvrdil a rozklad zadavatele zamítl.

Vyjádření navrhovatele 1 k rozkladu zadavatele

22. Dne 28. 2. 2022 obdržel Úřad vyjádření navrhovatele 1 k rozkladu zadavatele. Navrhovatel 1 v něm vyjádřil své přesvědčení, že napadené rozhodnutí je věcně správné a zcela v souladu jak s právními předpisy, tak s rozhodovací praxí Úřadu a s judikaturou. Rozklad zadavatele proto považuje za nedůvodný.
23. Úřad podle navrhovatele 1 dospěl ke zcela správnému závěru, že zadavatel stanovil zadávací podmínky veřejné zakázky v rozporu s § 36 odst. 1 zákona ve spojení se zásadou zákazu diskriminace zakotvenou v ustanovení § 6 odst. 2 zákona, když předmět plnění veřejné zakázky vymezil tak, že jeho součástí je provádění vyprošťovacích a odtahových služeb i provádění služeb centrálního dispečinku odtahů. Zadavatel tak vymezil předmět plnění veřejné zakázky natolik široce, že v důsledku této skutečnosti došlo k bezdůvodnému omezení hospodářské soutěže, neboť někteří dodavatelé nemuseli být schopni nabídnout zadavateli všechna plnění, jež byla do předmětu plnění veřejné zakázky zahrnuta, přestože by jinak, pokud by zadavatel umožnil podat nabídky na jednotlivá plnění, nabídku podat mohli.
24. Dle navrhovatele 1 se Úřad v rámci přezkumu postupu zadavatele důkladně a komplexně zabýval otázkou vymezení předmětu plnění veřejné zakázky, argumentaci zadavatele podrobil kritickému zkoumání a dostatečně se s jeho argumentací vypořádal. Rozhodnutí je tak věcně správné a zcela v souladu s právními předpisy i s rozhodovací praxí Úřadu.
25. Z výše uvedených důvodů proto navrhovatel 1 závěrem svého vyjádření navrhl, aby předseda Úřadu rozklad zadavatele zamítl a napadeného rozhodnutí v plném rozsahu potvrdil.

IV. Řízení o rozkladu

26. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

27. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení věci ve všech jejích vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, tu však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu, přičemž jsem s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
28. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k potvrzení napadeného rozhodnutí a k zamítnutí rozkladu zadavatele.

V. K námitkám rozkladu

K nutnosti zajištění vzájemné smluvní odpovědnosti provozovatele centrálního dispečinku odtahů a poskytovatele vyprošťovacích a odtahových služeb

29. Úřad v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že v posuzovaném případě nebyly dány zákonné předpoklady pro to, aby byla jednotlivá plnění, tj. provádění vyprošťovacích a odtahových služeb a provádění služeb centrálního dispečinku odtahů, zadávána v jednom celku. Úřad mimo jiné odmítl argumentaci zadavatele, podle níž samostatné zadání jednotlivých částí plnění není možné z důvodu nutnosti zajištění vzájemné smluvní odpovědnosti mezi dodavateli jednotlivých plnění, s tím, že zadavatel nemůže své obavy z řešení případných sporů mezi jednotlivými dodavateli upřednostňovat na úkor zásad zakotvených v ustanovení § 6 zákona.
30. Zadavatel v rozkladu namítá, že se Úřad nevypořádal s jeho argumentací, podle které v případě odděleného plnění nelze zajistit společnou a nerozdílnou odpovědnost dodavatelů jednotlivých částí plnění vůči zadavateli v případě neplnění smluvních závazků.
31. K této námitce je třeba uvést, že Úřad se v napadeném rozhodnutí důkladně zabýval otázkou vymezení předmětu veřejné zakázky a zásadou zákazu diskriminace, přičemž zejména na základě rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Af 7/2010 ze dne 2. 3. 2010 dospěl v bodě 147 napadeného rozhodnutí k závěru, že veřejnou zakázku lze rozdělit na části při splnění následujících předpokladů:
- a. předmět veřejné zakázky je vymezen natolik široce (byť se stále jedná o jednu veřejnou zakázku), že ho může dodávat pouze omezený počet dodavatelů, zatímco její jednotlivé části by bylo schopno dodat dodavatelů více,
  - b. plnění není nutno z technických a ekonomických důvodů poptávat jako plnění jediné (společné).

Úřad následně v bodě 152 napadeného rozhodnutí došel k závěru, že podstata jednotlivých plnění, které tvoří předmět veřejné zakázky, je odlišná. To ostatně potvrdil sám zadavatel v rozhodnutí o námitkách navrhovatele 1 ze dne 24. 9. 2021, v němž uvedl, že „*provozování centrálního dispečinku a poskytování vyprošťovacích a odtahových služeb jsou různá plnění, která jsou po technické stránce od sebe oddělitelná (...)*“. Úřad se dále zabýval rovněž omezením okruhu dodavatelů, k němuž uvedl, že na trhu působí dodavatelé služeb dispečinku odlišní od dodavatelů vyprošťovacích a odtahových služeb, přičemž někteří z těchto dodavatelů nemuseli být schopni nabídnout zadavateli všechna plnění, jež byla do předmětu plnění veřejné zakázky zahrnuta.

32. Úřad tak zjistil, že byly naplněny předpoklady pro rozdělení předmětu veřejné zakázky a pokud zadavatel veřejnou zakázku nerozdělil, dopustil se diskriminačního jednání vůči některým dodavatelům v rozporu se základními zásadami zakotvenými v ustanovení § 6 zákona.
33. Gros argumentace zadavatele tkví v tvrzení, že nutnost zadávání veřejné zakázky jako jednoho celku vyplynula z nemožnosti zajistit společnou a nerozdílnou smluvní odpovědnost provozovatele centrálního dispečinku odtahů a poskytovatele vyprošťovacích a odtahových služeb vůči zadavateli jiným způsobem.
34. Ve věci této námitky je třeba odkázat zejména na rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Af 57/2010 ze dne 1. 11. 2012, který zmínil i Úřad v bodě 162 napadeného rozhodnutí a podle kterého „*[i] kdyby tedy zadavatele k jeho postupu vedly na první pohled dobře hájitelné důvody, ať už spojené s jeho nedostatkem zkušeností s poptáváním příslušného plnění nebo s administrativní výhodností poptávat plnění jako celek anebo s potřebou eliminovat smluvní (obchodní) rizika spojená s realizací jednotlivých plnění větším počtem dodavatelů, neznamená to, že by takový postup nemohl vykazovat prvky skryté diskriminace ve vztahu k jiným dodavatelům...*“. Jak plyne z citovaného rozsudku, byť by zadavatele vedly k nerozdělení veřejné zakázky na části pochopitelné důvody, nemohou tyto důvody zvrátit porušení základních zásad zakotvených v ustanovení § 6 zákona. Důvod pro zadání veřejné zakázky jako jednoho celku uváděný zadavatelem lze zcela jistě podřadit pod „*potřebu eliminovat smluvní rizika spojená s realizací jednotlivých plnění větším počtem dodavatelů*“ ve smyslu citovaného rozsudku Krajského soudu v Brně. Jestliže tedy v daném případě došlo k nedůvodnému omezení okruhu potenciálních dodavatelů, a tím i k omezení hospodářské soutěže, přičemž zadavatel neprokázal technické a ekonomické důvody, kvůli nimž by bylo nutné poptávat plnění jako jeden celek (tj. neoddělitelnost plnění), jsou jiné důvody pro využití takového postupu zadavatelem nepodstatné. Zvolený postup zadavatele by nemusel být protizákonným, pokud by požadavek na jednoho dodavatele obou služeb, které spolu tvoří předmět plnění veřejné zakázky, byl prostředkem k získání levnějšího či kvalitnějšího plnění. Tím však zadavatel ve správním řízení neargumentuje, naopak Úřad došel v bodě 170 napadeného rozhodnutí k závěru, že „*[p]okud by byl předmět plnění veřejné zakázky rozdělen na části, mohl zadavatel obdržet na každou z uvedených částí více nabídek, čímž mohl dosáhnout výhodnější ceny plnění v důsledku větší konkurence*“.
35. Úřad se v napadeném rozhodnutí zabýval rovněž tvrzenou absencí možnosti zajistit společnou a nerozdílnou odpovědnost dodavatelů jednotlivých částí plnění jiným způsobem než zadáním veřejné zakázky jako jednoho celku, přestože její případnou existenci shledal nedostatečnou pro ospravedlnění omezení hospodářské soutěže, a v bodě k ní uvedl, že „*[v]zájemná komunikace dispečinku s odtahovými službami je jistě určitými technickými prostředky*

zaznamenávána a nepochybně existuje způsob, jak riziko sporů i smluvně ošetřit, když i v současnosti musí být obdobné spory řešeny.“ Lze souhlasit s tím, že pomocí důsledného monitorování plnění povinností jednotlivých dodavatelů a komunikace mezi nimi je možné identifikovat okamžik i viníka pochybení těchto dodavatelů. K posouzení Úřadu lze doplnit, že v současné době je to zadavatel, kdo zajišťuje služby dispečinku, a lze předpokládat, že dodavatel vyprošťovacích a odtahových služeb je smluvně odpovědný za porušení svých povinností. Jinými slovy, v současné době je zadavatel schopen rozlišit, jestli porušení smluvních povinností vzniklo na jeho straně, nebo na straně dodavatele, přestože se v případě služeb dispečinku a služeb vyprošťovacích a odtahových jedná o úzce související činnosti (slovy zadavatele „spojené nádoby“). Dle mého přesvědčení je možné na takovou praxi navázat i v případě dvou různých dodavatelů za důkladného monitorování jejich činnosti a komunikace; ostatně dosud obě činnosti rovněž poskytovali různí dodavatelé, byť jednu stranu tvořil sám zadavatel. Je třeba doplnit, že Úřad není povolán k posuzování možností smluvního zakotvení konkrétních povinností, nýbrž je jeho úkolem posuzovat, zda zadavatel při zadávání veřejné zakázky postupoval v souladu se zákonem.

36. Zadavatel v rozkladu rovněž tvrdí, že ke změně koncepce v soutěžení vyprošťovacích a odtahových služeb přistoupil mj. z důvodu, že stávající systém, kdy služby dispečinku zajišťuje sám, je nevyhovující a neumožňuje mu dostatečně hodnotit a sledovat kvalitu odtahových služeb. K tomuto tvrzení v souladu s názorem Úřadu uvádím, že nepochybují potřebu zadavatele zadat obě činnosti, které tvoří předmět veřejné zakázky, externímu dodavateli (a nezajišťovat je tak sám) a centralizovat dispečink pro celou dálniční síť ČR. Pokud ovšem zadavatel v rozkladu uvádí, že dosavadní systém mu neumožňuje hodnotit a sledovat kvalitu odtahových služeb, přestože sám zajišťuje služby dispečinku, není mi zřejmé, jakým způsobem by v oblasti dozoru nad kvalitou odtahových služeb byl přínosnější systém, kdy by obě služby, které spolu tvoří předmět veřejné zakázky, poskytoval jeden dodavatel rozdílný od zadavatele, a dodavatel by informace o kvalitě služeb získával pouze zprostředkovaně či prostřednictvím svého vlastního vnějšího dozoru. Stejně tak není patrný rozdíl mezi případy, kdy by obě služby zajišťoval jeden dodavatel, a případy, kdy by každou ze služeb poskytoval jiný dodavatel. V obou případech by zřejmě bylo nutné nastavit systém dozoru nad poskytovanými službami ze strany zadavatele, pokud by ten chtěl kvalitu služeb objektivně hodnotit.
37. Závěry obdobné těm v bodech 34–36 tohoto rozhodnutí uvedl rovněž Úřad v bodech 162–170 napadeného rozhodnutí, nelze tedy souhlasit s rozkladovou námitkou zadavatele, podle níž se Úřad nedostatečně vypořádal s tvrzenou nutností zadávat veřejnou zakázku jako jeden celek z důvodu zajištění společné a nerozdílné odpovědnosti dodavatelů jednotlivých částí plnění vůči zadavateli. Rovněž věcné posouzení této otázky v napadeném rozhodnutí lze na základě výše uvedeného považovat za správné.

K subjektům působícím na rozhodném trhu

38. Zadavatel v rozkladu namítá, že zvolená koncepce veřejné zakázky pouze reflektuje *dominantní způsob zajištění vyprošťovacích a odtahových služeb* na rozhodném trhu. Současně namítá, že oba navrhovatelé jsou schopni předmět plnění veřejné zakázky v celém rozsahu plnit, neboť obě činnosti tvořící předmět plnění veřejné zakázky běžně poskytují.

39. S touto námitkou zadavatele nelze souhlasit. Součástí zadávacích podmínek byl v rámci profesní způsobilosti dle § 77 zákona požadavek předložit oprávnění k podnikání v předmětu podnikání Silniční motorová doprava. Úřad v bodě 157 napadeného rozhodnutí uvedl svá zjištění plynoucí z veřejně dostupných zdrojů, podle kterých předmět podnikání žádného z navrhovatelů nezahrnuje Silniční motorovou dopravu. V témže bodě napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že na trhu existují rovněž společnosti, které se specializují výhradně na provádění vyprošťovacích a odtahových služeb. Dodavatelé, kteří poskytují výhradně služby vyprošťovací a odtahové, tedy na trhu běžně působí jako smluvní partneři těch dodavatelů, kteří se specializují výhradně na služby asistenční. Pro účast obou skupin těchto dodavatelů v zadávacím řízení na veřejnou zakázku by proto bylo nutné buďto jejich vzájemné spojení a podání společné nabídky, nebo zajištění části předmětu plnění veřejné zakázky prostřednictvím poddodavatelů. K tomu je však třeba odkázat na závěr Úřadu prezentovaný v rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0047/2020/VZ, č. j. ÚOHS-13871/2020/541/PDz ze dne 11. 5. 2020: *„Úřad pro úplnost uvádí, že za situace, kdy obviněný vymezil předmět veřejné zakázky příliš široce, nelze jeho diskriminační účinek zhojit skrze možnost plnění předmětu veřejné zakázky poddodavatelem. V případě, kdy je široce koncipovaný předmět veřejné zakázky možné plnit pouze ve spolupráci s poddodavatelem, totiž není zajištěna žádaná a efektivní hospodářská soutěž, neboť ta může být efektivní pouze v případě, kdy dodavatelé mohou soutěžit nezávisle na sobě, a jsou tak zároveň vystaveni působení konkurenčního prostředí.“* Tento závěr následně potvrdil i předseda Úřadu v rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-R0098/2020/VZ, č. j. ÚOHS-23355/2020/322/HSc ze dne 30. 7. 2020 a k obdobnému závěru dospěl i Krajský soud v Brně v rozsudku sp. zn. 62 Af 57/2011 ze dne 1. 1. 2012.
40. Na základě výše uvedeného je patrné, že nerozdělením veřejné zakázky na části byli v podání nabídky v zadávacím řízení na veřejnou zakázku omezeni dodavatelé specializující se výhradně na služby asistenční a rovněž dodavatelé specializující se výhradně na služby vyprošťovací a odtahové, neboť dodavatelé specializující se pouze na část předmětu plnění veřejné zakázky byli nuceni domluvit se na společném podání nabídky, a vedle zákonem regulované soutěže o veřejnou zakázku tak paralelně probíhala ničím neregulovaná soutěž o to, kteří dodavatelé se sdruží za účelem podání společné nabídky. Uvedené omezení hospodářské soutěže může mít zvláště závažné následky v případě, pokud je v rámci jedné ze služeb tvořících předmět veřejné zakázky trh omezen nízkým počtem dodavatelů schopných služby dodat, a to např. tím způsobem, že jeden subjekt sdružuje většinu dodavatelů schopných tuto službu poskytnout. V takovém případě v zadávacím řízení získává zásadní výhodu ten dodavatel, který se s popsáním subjektem domluví na podání společné nabídky, neboť ostatní dodavatelé specializující se výhradně na část předmětu plnění veřejné zakázky jsou z podání nabídky *de facto* vyloučeni, jelikož pro ně na trhu nezůstává relevantní partner schopný zajistit plnění zbývajících částí předmětu veřejné zakázky. Dodavatelé totiž v souladu s § 107 odst. 5 zákona nesmějí v zadávacím řízení podat více nabídek, ani jimi jiní účastníci zadávacího řízení nemohou prokazovat kvalifikaci, pokud již dodavatelé podali nabídku. Zde je třeba poznamenat, že v posuzovaném případě podalo nabídku sdružení tří dodavatelů, přičemž jedním z nich je Spolek odtahových služeb, z.s., IČO 22673130, se sídlem Vystrkov 99, 396 01 Vystrkov (dále jako „SOS, z.s.“), který dle vyjádření navrhovatele 1 k rozkladu sdružuje natolik významné dodavatele na trhu vyprošťovacích a odtahových služeb, že bez nich není schopen splnit požadavky na technickou kvalifikaci. Přestože jsem nevyhodnotil jako účelné přezkoumávat, jak významné dodavatele poskytující vyprošťovací a odtahové služby sdružuje

SOS, z.s., neboť by to nemělo vliv na závěry tohoto rozhodnutí, považují za nutné poukázat na to, že omezení hospodářské soutěže ze strany zadavatele mohlo spočívat i v tomto aspektu.

41. Skutečnost, že k omezení hospodářské soutěže došlo, pak dokresluje fakt, že zadavatel v zadávacím řízení na veřejnou zakázku obdržel jedinou nabídku, a to navíc od sdružení tří různých dodavatelů. K námitce zadavatele lze poznamenat, že Úřad nezaložil své rozhodnutí o omezení hospodářské soutěže na skutečnosti, že byla podána jediná nabídka, nýbrž pouze uvedl, že průběh zadávacího řízení nevhodně vymezenému předmětu veřejné zakázky nasvědčuje.
42. Současně je třeba upozornit na skutečnost, že jediná podaná nabídka nebyla podána dodavatelem, který by v sobě kumuloval obě činnosti tvořící předmět plnění veřejné zakázky, jak je dle zadavatele na rozhodném trhu běžné, nýbrž sdružením tří různých dodavatelů specializujících se vždy na jednu z činností tvořících předmět plnění veřejné zakázky.
43. Považují rovněž za nutné vyjádřit se k námitce zadavatele týkající se rozhodného trhu. Zadavatel ke zvolené koncepci veřejné zakázky uvádí, že pouze odráží *běžnou praxi na relevantním trhu*. Sám o sobě pak zadavatel v rozkladu prohlašuje, že je s ohledem na své postavení *dominantním tvůrcem relevantního trhu*. Je tedy s podivem, že zadavatel na podporu svého tvrzení neuvádí žádnou konkrétní veřejnou zakázku, v níž by dodavatel zajišťoval jak služby asistenční, tak i služby vyprošťovací a odtahové. Ze správního řízení vyplývá, že služby, které jsou předmětem plnění veřejné zakázky minimálně na dálnicích I. třídy, dosud nevykonával jediný subjekt, nýbrž funkci dispečinku zajišťoval sám zadavatel. V případě tvrzení zadavatele, že navrhovatelé běžně zajišťují všechny služby, které společně tvoří předmět plnění veřejné zakázky, je třeba zopakovat výše uvedený závěr, podle něž případný diskriminační účinek příliš širokého nastavení předmětu veřejné zakázky nelze zhojit skrze možnost plnění předmětu veřejné zakázky poddodavatelem.
44. Rovněž je třeba doplnit, že v případě uzavření smlouvy na dobu určitou (jak předpokládá zadávací dokumentace) by po uplynutí této doby pravděpodobně vyvstala nutnost opětovného zadání obdobné veřejné zakázky. Pokud by v zadávacích podmínkách této další veřejné zakázky byla povinnost prokázat svou kvalifikaci referenční zakázkou spočívající v plnění obou služeb tvořících předmět plnění veřejné zakázky a zároveň jestliže je zadavatel *dominantním tvůrcem relevantního trhu*, jak sám v rozkladu tvrdí, a tedy dodavatelé mají pouze významně omezenou (či žádnou) možnost získat jinou zkušenost s obdobně široce vymezenou zakázkou, směřoval by postup zadavatele k uzavření trhu (vendor lock-in), neboť zadávací podmínky by v budoucích navazujících zadávacích řízeních mohl splnit pouze dodavatel plnící tuto veřejnou zakázku.

K namítanému procesnímu pochybení Úřadu

45. Zadavatel v rozkladu namítá, že Úřad pochybil, když zadavatele nevyrozuměl o doplnění správního spisu o vyjádření navrhovatele 2 k podkladům napadeného rozhodnutí ze dne 13. 1. 2022 (dále jako „**vyjádření navrhovatele 2**“) a o vyjádření navrhovatele 1 k podkladům napadeného rozhodnutí ze dne 19. 1. 2022 (dále jako „**vyjádření navrhovatele 1**“), čímž postupoval v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu, neboť neumožnil zadavateli vyjádřit se ke všem podkladům rozhodnutí.

46. Co bude podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí, určil Úřad záznamem do spisu sp. zn. ÚOHS-S0443/2021/VZ, č. j. ÚOHS-43799/2021/524/APr ze dne 21. 12. 2021 a usnesením sp. zn. ÚOHS-S0443/2021/VZ, č. j. ÚOHS-43806/2021/524/APr z téhož dne stanovil účastníkům správního řízení lhůtu, ve které se mohli k podkladům napadeného rozhodnutí vyjádřit. Tato lhůta byla následně dvakrát prodloužena, a to usnesením Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0443/2021/VZ, č. j. ÚOHS-44248/2021/524/APr ze dne 27. 12. 2021 o pět dnů a usnesením Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0443/2021/VZ, č. j. ÚOHS-00462/2022/524 ze dne 5. 1. 2022 o sedm pracovních dnů od doručení tohoto usnesení. Toto usnesení bylo navrhovateli 2 doručeno dne 5. 1. 2022 a navrhovateli 1 bylo doručeno dne 10. 1. 2022. Oba navrhovatelé tak podali svá vyjádření k podkladům napadeného rozhodnutí včas.
47. K námitce zadavatele je třeba uvést, že běžnou a dlouhodobou praxí Úřadu je nezasílat jednotlivá vyjádření k podkladům rozhodnutí ostatním účastníkům správního řízení. Úřad proto nevyrozuměl o doplnění správního spisu o vyjádření k podkladům rozhodnutí nejen zadavatele, ale rovněž ani jednotlivé navrhovatele. Pokud by totiž Úřad postupoval tak, jak v rozkladu požaduje zadavatel, musel by po každém vyjádření k podkladům rozhodnutí stanovit všem ostatním účastníkům správního řízení lhůtu k vyjádření. Po jejich vyjádření by znovu následovalo další stanovení lhůty k vyjádření. Jednalo by se zcela jistě o postup v rozporu se zásadou rychlosti a hospodárnosti správního řízení, neboť jeho účastníci by si mohli vyměňovat svá vyjádření donekonečna, aniž by měl Úřad možnost jakkoli zasáhnout. S ohledem na tuto skutečnost Úřad stanovuje lhůtu k vyjádření k zaslánému vyjádření k podkladům rozhodnutí pouze v případě, že některý z účastníků správního řízení uvede ve svém vyjádření takové nové skutečnosti, které mohou ovlivnit rozhodnutí ve věci, což však v posuzovaném případě nenastalo.
48. Zejména však považuji za nutné uvést, že vyjádření se k podkladům rozhodnutí nelze bez dalšího považovat za podklad pro vydání rozhodnutí. Podle § 50 odst. 1 správního řádu tvoří podklady pro vydání rozhodnutí zejména *„návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé“*. Věta první ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu potom uvádí: *„V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.“* Je tedy zřejmé, že ve vztahu k vyjádření účastníků správního řízení k podkladům rozhodnutí ukládá správní řád správnímu orgánu povinnost uvést, jak se s nimi vypořádal, a staví je mimo množinu podkladů pro vydání rozhodnutí. Pouze v případě, že by vyjádření obsahovalo dosud nenavržené důkazy či jiné pro rozhodnutí ve věci rozhodné skutečnosti, mohl by správní orgán vyjádření učinit podkladem pro vydání rozhodnutí. K povinnosti správního orgánu zakotvené v § 36 odst. 3 správního řádu pak odkazuji na komentářovou literaturu: *„Podle § 36 odst. 3 SpŘ, nestanoví-li zákon jinak, musí správní orgán před vydáním rozhodnutí ve věci dát účastníkům možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Správní orgán tak učiní tím, že účastníky vyzve, aby se k podkladům rozhodnutí vyjádřili, a stanoví jim k tomu přiměřenou lhůtu. Účastníci mohou současně se svým vyjádřením navrhnout další důkazy nebo učinit jiné návrhy podle § 36 odst. 1. Doplní-li správní orgán na základě těchto návrhů řízení, je zřejmé, že musí před vydáním*

*rozhodnutí opět účastníkům umožnit vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.*² Vzhledem k tomu, že v posuzovaném případě Úřad správní řízení na základě vyjádření účastníků správního řízení k podkladům pro vydání napadeného rozhodnutí nikterak nedoplnil (např. o nové důkazy), nevznikla mu povinnost opětovně vyzývat účastníky správního řízení k vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí.

49. K námitce zadavatele lze rovněž odkázat na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 149/2014-68 ze dne 31. 8. 2015, podle nějž „[P]okud by správní orgán vyšel z podkladů rozhodnutí, které byly založeny do správního spisu až po výzvě k seznámení se s podklady rozhodnutí, resp. které nebyly účastníkovi řízení známy, bylo by možno shledat vadu řízení mající za následek nezákonnost rozhodnutí“³. V posuzovaném případě však výrok napadeného rozhodnutí není opřen o skutečnosti, které by některý z navrhovatelů poprvé tvrdil ve svém vyjádření k podkladům napadeného rozhodnutí, a případné procesní pochybení (pokud by vůbec nastalo) by tak nemohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 87/2013-31 ze dne 18. 6. 2014). Ostatně zadavatel v rozkladu neuvádí žádnou konkrétní újmu, která mu tvrzeným procesním pochybením Úřadu měla vzniknout, tedy neuvádí žádná konkrétní tvrzení navrhovatelů, k nimž neměl možnost se vyjádřit a která ovlivnila rozhodnutí Úřadu. K tomu lze opět odkázat na citovaný rozsudek: „*Jinými slovy, pro úspěšnost námítky nemožnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí je nezbytné, »aby žalobce upřesnil podklady, jež neměl k dispozici, a jakým způsobem takové pochybení správního orgánu mohlo ovlivnit vydané meritorní rozhodnutí*“⁴. Zadavatel naopak přímo uvádí, že konkrétní skutečnosti, které by mohly způsobit újmu na jeho právech, předešle až po zrušení napadeného rozhodnutí. Jeho námitka tak působí v tomto směru spíše účelově. Rovněž lze zopakovat, že ani navrhovatel 1 nebyl vyrozuměn o doplnění správního spisu o vyjádření navrhovatele 2 a *vice versa*, postup Úřadu tak nebyl diskriminační, neboť nezvýhodňoval žádného účastníka správního řízení. Lze tak uzavřít, že napadené rozhodnutí netrpí procesní vadou, pro kterou by je bylo nutné považovat za nezákonné.
50. K námitce zadavatele, že jej Úřad měl v případě vyjádření navrhovatele 2 vyrozumět o jeho doručení, neboť k němu došlo ve stejný den, kdy Úřad zaslal zadavateli sdělení k žádosti o nahlížení do spisu sp. zn. ÚOHS-S0443/2021/VZ, č. j. ÚOHS-01478/2022/524 ze dne 13. 1. 2022, uvádím následující. Z důvodu úspory finančních prostředků i času účastníků správního řízení (a tedy v duchu § 6 odst. 2 správního řádu) Úřad vedle běžného fyzického nahlížení do spisu v sídle Úřadu vyhovuje rovněž žádostem účastníků správního řízení o zaslání konkrétních dokumentů, které tvoří správní spis, ať už účastník správního řízení požádá o zaslání obsahu správního spisu, ze kterého si následně vybere konkrétní dokumenty, nebo požádá o zaslání všech dokumentů zařazených do správního spisu po určitém datu (od minulého nahlížení, od vydání rozhodnutí apod.). Úřad následně vyžádané dokumenty zašle účastníku správního řízení prostřednictvím datové schránky. K popsanému postupu je

² Luboš JEMELKA, Klára PONDĚLÍČKOVÁ, David BOHADLO. *Správní řád. Komentář*. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019. Komentář k § 36 odst. 3, s. 228.

³ Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 8 As 149/2014-68 ze dne 31. 8. 2015 citoval svůj rozsudek č. j. 6 Ads 67/2013-48 ze dne 3. 4. 2014.

⁴ Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 8 As 149/2014-68 ze dne 31. 8. 2015 citoval svůj rozsudek č. j. 8 As 28/2011-78 ze dne 29. 6. 2011.

třeba přistupovat rovnocenně jako k fyzickému nahlížení do spisu v sídle Úřadu. Při něm se účastník správního řízení rovněž seznámí pouze s dokumenty, které již jsou obsahem spisu, a přirozeně se neseznámí s těmi dokumenty, které sice jsou Úřadu doručeny téhož dne, ale až po skončení nahlížení do spisu, přičemž Úřadu ze zákona neplyne žádná povinnost zasílat účastníkům řízení dokumenty doručené až po ukončení nahlížení do spisu. Zadavatel navíc při nahlížení do spisu mohl zjistit, jaká lhůta plyne navrhovateli k podání vyjádření, věděl tedy, že k okamžiku nahlížení do spisu tato lhůta dosud neuplynula a vyjádření tak bude Úřadu pravděpodobně teprve doručeno.

51. K zadavatelem odkazovanému ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu je třeba uvést, že toto ustanovení se týká koncentrace řízení pouze v odvolacím řízení. V průběhu řízení před Úřadem pak platí, že navrhovatel je povinen všechny relevantní skutečnosti uvést již v návrhu. Zadavatel je potom podle § 252 odst. 1 zákona povinen vyjádřit se k tvrzením uvedeným v návrhu do 10 dnů od jeho doručení. K posuzovanému případu pak je třeba poukázat na ustanovení § 261 odst. 3 zákona, podle kterého *„Úřad stanoví účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí ve věci lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Tato lhůta nesmí být kratší než 7 dnů. K pozdějším vyjádřením Úřad nepřihlíží.“* Na tuto skutečnost upozornil Úřad rovněž v usnesení sp. zn. ÚOHS-S0443/2021/VZ, č. j. ÚOHS-43806/2021/524/APr ze dne 21. 12. 2021, kterým účastníkům správního řízení stanovil lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Jak je uvedeno výše, oba navrhovatelé podali svá vyjádření k podkladům napadeného rozhodnutí v rámci stanovené lhůty, a proto Úřad nijak nepochybil, když jejich vyjádření akceptoval.

K namítanému zneužití práva ze strany navrhovatelů

52. Rozkladová argumentace zadavatele týkající se zneužití práva ze strany navrhovatelů stojí na předpokladu, že navrhovatelům nešlo o nic jiného než o zrušení zadávacího řízení, poněvadž nabídku v zadávacím řízení podat mohli, a přesto tak neučinili.
53. Jak je ale prokázáno v tomto rozhodnutí, součástí předmětu podnikání žádného z navrhovatelů není Silniční motorová doprava, a navrhovatelé tak nedisponují oprávněním vyžadovaným zadávacími podmínkami k prokázání profesní způsobilosti. Ke stejnému závěru dospěl v bodě 157 napadeného rozhodnutí i Úřad. Existuje tedy relevantní důvod, proč navrhovatelé nabídky v zadávacím řízení nepodali, nadto bylo prokázáno, že diskriminační účinek příliš širokého nastavení předmětu veřejné zakázky nelze zhojit skrze možnost plnění předmětu veřejné zakázky poddodavatelem. Uplatnění procesních práv navrhovatelů u Úřadu proto za daných okolností nelze považovat za zneužití práva.
54. Rovněž se nelze ztotožnit s námitkou zadavatele, podle níž Úřad nepřípustně zvýhodnil navrhovatele 1 a 2 na úkor zadavatele. Úřad v napadeném rozhodnutí důkladně posoudil skutkový stav a návrhy navrhovatelů, aplikoval správná zákonná ustanovení i judikaturu a závěry svého rozhodnutí dostatečně odůvodnil. Výsledkem meritorního přezkumu v návrhovém správním řízení může být buďto vyhovění navrhovateli, anebo zamítnutí jeho návrhu. Výsledek správního řízení, pokud je v něm ze strany Úřadu dodržen zákonný postup, nelze vnímat jako zvýhodnění některého z účastníků správního řízení. Vzhledem k tomu, že se v daném případě nejednalo o zneužití práva ze strany navrhovatelů, nelze souhlasit s tvrzením zadavatele, že Úřad *„odhlédl od šikanózního výkonu práva navrhovatelů, a naopak postihuje nepřiměřenými prostředky zadavatele“*. Dále je třeba uvést, že byt jsou předběžné tržní

konzultace považovány za vhodný nástroj ve vztahu k transparentnosti zadávacího řízení, není skutečnost, že zadavatel tento institut v rámci přípravy zadávacích podmínek za účelem ověření vhodného předmětu plnění veřejné zakázky využil, zárukou souladného postupu se zákonem v zadávacím řízení.

VI. Závěr

55. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zohlednění účastníky řízení uvedených skutečností a důkazů, na základě zjištění, že Úřad postupoval v případě napadeného rozhodnutí v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí.
56. Lze shrnout, že zadavatel zadáním veřejné zakázky, jejíž předmět plnění se skládal ze dvou oddělitelných částí, nedůvodně omezil hospodářskou soutěž a postupoval v rozporu se základními zásadami zadávacího řízení, neboť zvolený postup diskriminoval dodavatele, kteří se specializují výhradně na část předmětu plnění veřejné zakázky. Zadavatel ve správním řízení neprokázal technické či ekonomické důvody, pro které by byl zvolený postup v souladu se základními zásadami zadávacího řízení. Úřad se v napadeném rozhodnutí vypořádal se všemi tvrzeními účastníků správního řízení a své závěry patřičně odůvodnil. Ze strany navrhovatelů se v případě podání návrhu k Úřadu nejednalo o zneužití práva, neboť nastavení zadávacích podmínek omezovalo možnost jejich účasti v zadávacím řízení. Úřad proto rozhodl správně a přezkoumatelným způsobem.
57. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4
2. JUDr. Miroslav Uříčar, advokát, Václavská 316/12, 120 00 Praha 2
3. JUDr. Ladislav Vostárek, advokát, Mickiewiczova 242/17, 160 00 Praha 6

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy